

РЕШЕНИЕ

№ 3732

гр. София, 09.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2586** по описа за **2020** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма]- [населено място] срещу Решение № 24023 от 27.01.2020 г. по НАХД № 13590/2019 г. на Районен съд - София, 105-ти наказателен състав . С последното е потвърдено Наказателно постановление № 105/03.07.2019 г. (НП), издадено от Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. на основание чл. 326 от ЗЕС за нарушение на чл. 46 от Общи изисквания при осъществяване на обществени електронни съобщения.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение. Твърди се, че при съставяне на НП са допуснати съществени процесуални нарушения, които неправилно не са отчетени от съда. Излагат се съображения, че съдът необосновано е приел,че не са налице предпоставките за приложение на чл.28 от ЗАНН.

Претендира се отмяна на решението и постановяване на ново, с което наказателното постановление да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Ответникът по касация – Комисия за регулиране на съобщенията / КРС/- [населено място] редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е установил, че „А1 БЪЛГАРИЯ“ ЕАД е търговец по смисъла на чл. 1, ал. 1 от ТЗ, вписан в Търговския регистър. Основният предмет на дейност на дружеството включвал изграждане, използване и поддържане на обществени делекосъобщителни мрежи и информационни системи на територията на Република България, както и предоставяне на далекосъобщителни услуги чрез тях, предоставяне на международни обществени далекосъобщителни услуги и др.

По повод жалба на потребител, при направената проверка от Комисия за регулиране на съобщенията, било установено, че на 27.08.2018 г. с между дружеството жалбоподател и А. Т. М. бил сключен индивидуален договор №[ЕИК]. При сключването на договора бил активиран допълнителен пакет ТВ пакет Е. М. S. Plus с месечна такса 3.99лв. с ДДС. Таксата била посочена в приложение №д 1 към договора, като било уговорено, че „считано от 01.08.2019г. М. за допълнителен пакет М. Sport Plus се увеличават с 1.00 лев, както следва с 2 –годишен абонамент - 4.99лв.

На 01.02.2019г. дружеството по своя инициатива увеличило цената на допълнителния пакет. За посоченото изменение абонатът М. бил уведомен с кратък СМС, изпратен на 07.01.2019г.

Проверяващите приели, че са нарушени изискванията на чл. чл. 46. ал. 1 от Общите изисквания при осъществяване на обществени електронни съобщения, съгласно които при изменение на индивидуалния договор по инициатива на предприятието, не по-късно от 30 дни преди влизане в сила на изменението, същото е длъжно да уведоми абоната по реда на чл. 47 и 48 от същите условия. В конкретния случай това е следвало да бъде сторено до 02.01.2019г. Ето защо, на жалбоподателя бил съставен акт за установяване на административно нарушение и процесното НП.

Изложените фактически обстоятелства съдът установил въз основа на събраните по

делото писмени и гласни доказателства.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя изводите на районния съд.

Цитираната разпоредба от Общите изисквания установява изрично задължение за доставчика на далекосъобщителни услуги, при изменение на индивидуалния договор по негова инициатива, да уведоми абоната не по-късно от 30 дни преди влизане в сила на изменението. Безспорно е, че едностранното изменение е влязло в сила, считано от 01.02.2019г., а абонатът е уведомен на 07.01.2019г., т.е – по-малко от 30 дни по-рано. С последното действие е допуснато нарушение, за което правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството на основание чл.326 от ЗЕС.

При правилно установена фактическа обстановка, първоинстанционният съд е развил правилни правни съображения, които се споделят от настоящата инстанция.

Неоснователно е възражението на касатора за допуснато нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в непосочване на датата и мястото на извършване на нарушението. В АУАН и в НП, като дата на извършване на нарушението изрично е посочена крайната такава, до когато задължението за уведомяване е следвало да бъде изпълнено, като е пояснено как е определена - от влизане в сила на изменението на договора. Ето защо, съдът споделя доводите на районния съд, че нарушителят не е бил лишено от възможността да узнае за какво деяние е ангажирана административнонаказателната му отговорност и кога е извършено същото.

По отношение на наложеното административно наказание "имуществена санкция" съдът е изложил съображения, че същото е в минимален размер, поради което не е намерил основание за нейното изменение.

Съдът е счел, че не се касае за маловажен случай на административно нарушение по чл. 28 от ЗАНН, тъй като същото разкрива типичната степен на обществена опасност на нарушения от същия вид.

Настоящият съдебен състав споделя този извод. В случая са нарушени обществени отношения, свързани със защита на правата на потребителите, с оглед гарантиране на тяхното право да бъдат своевременно уведомявани при едностранно изменение на условията по договора за предоставяне на далекосъобщителни услуги, като гаранция за това, че доставчиците на такива ще се въздържат от предоставяне и начисляване на такси, за които не е постигнато взаимно съгласие.

Изложените от касатора съображения – че се касае за първо нарушение, че закъснението е от няколко дни, както и че не са настъпили други несъставомерни вреди, е съобразено от наказващия орган при налагане на минимално по размер наказание.

Предвид изложеното, съдът намира, че оспореното решение е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд София - град, XV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 24023 от 27.01.2020 г. по НАХД № 13590/2019 г. на Районен съд - София, 105-ти наказателен състав

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.